

Mál nr. 439/2015**M
og
vátryggingafélagið V v/ réttaraðstoðartryggingar.****Ágreiningur um rétt til bóta vegna málsóknar gegn Sjúkratryggingum Íslands (S).****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 2.12.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 22.12.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 16. maí 2012 varð M fyrir slysi í frítíma er hásin í fæti slitnaði er hann var að spila skvass. Hann leitaði á sjúkrahús þar sem gert var að hásinaslitinu. Sinin gréri hins vegar ekki eins og til var ætlast og viðurkenndu S rétt M til bóta úr sjúklingatryggingu skv. lögum nr. 111/2000. Voru M greiddar skaðabætur á grundvelli ákvörðunar S um þær afleiðingar sem M býr við af völdum læknismeðferðarinnar. M hafði enn fremur í gildi hjá V fjölskyldutryggingu sem m.a. felur í sér frítímaslysatryggingu og réttaraðstoðartryggingu. Fékk M einnig greiddar bætur úr frítímaslysatryggingunni vegna hásinaslitsins og virðist sem fyrrgreind ákvörðun S um mat á varanlegum miska hafi verið lögð til grundvallar við ákvörðun bóta. M tók við bótum úr hendi S og V með fyrirvara um að bætur skyldi ákveða á grundvelli matsgerðar sem hann hafði sjálfur aflað.

Með stefnu þingfestri 3. desember 2015 krefst hann í dómsmáli á hendur S bóta þar sem bótafjárhæðir eru reistar á mati því sem hann aflaði. Jafnframt hefur M krafist þess að kostnaður hans vegna málarekstursins gegn S verði greiddur úr réttaraðstoðartryggingunni hjá V. V hefur hafnað greiðslu úr vátryggingunni þar eð vátryggingin taki ekki til ágreinings, máls eða málsbeiðni sem varða málarekstur gegn félaginu. Orðalag ákvæðisins sé rúmt og markmið þess augljóslega að undanskilja öll mál sem á einhvern hátt tengjast málarekstri gegn félaginu sjálfu. Óvissa ríki um framvindu slysamáls M hjá V og því sé ómögulegt að samþykkja bótaskyldu úr réttaraðstoðartryggingunni.

Álit.

Samkvæmt 1. másl. gr. 2.1 í skilmálum V fyrir réttaraðstoðartryggingu tekur vátryggingin til ágreinings sem snertir vátryggðan sem einstakling og kemur til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi og er til lykta leiddur með dómi, úrskurði eða dómsátt gerðri skv. 109. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91/1991. Í 3. gr. skilmálanna eru tilgreind þau atvik sem vátryggingin tekur ekki til og samkvæmt gr. 3.10 tekur vátryggingin ekki til ágreinings, máls eða málsbeiðna sem varða málarekstur gegn félaginu sjálfu. Hér er um tilvik að ræða sem eru undanþegin bótasviði vátryggingarinnar sem lýst er í 1. gr. Undanþáguákvæðið verður að skýra í ljósi þessa. Það varðar einvörðungu takmörkun á greiðsluskyldu úr vátryggingunni þegar málareksturinn beinist að sjálfu félaginu. Málarekstur M gegn S beinist ekki gegn V. Skiptir engu máli í því sambandi þótt V eigi einnig hagsmuna að gæta vegna þeirra atvika sem málareksturinn á hendur S er sprottinn af. Þegar af þessari ástæðu getur V ekki synjað M um greiðslu úr réttaraðstoðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 19. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.
Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.